

LEVÉL A NEVA-PARTRA

— Leningrában tanuló ücsémnek —

Rég volt, midőn az új falak
«Észak tündér esodajakép»
a Néva partján büszke ívvel
ragyogtak fenn — s ámult a nép...
«Vad erdőség, mocsár helyébe»
füdőklő tornyokat, merész
bástyákat emelt az emberész.

De most volt — tegnap — hogy az éjben
«Pezsege forrt a Mars mező»,
s munkás és matróz hős szívében
eszme lángolt, világverő!...
Csak tegnap volt, midőn a föld
gyomrába gyúrt száz vérszopót,
— s a nap felé emelték barázdás,
fénylő arcuk a milliók,
a drága Iljics hű szavára...

Rőt fényben fűdött Péter vára,
vadul zúgott a Néva, — róla
vihart szórt szét az Auróra!
Győztes vihart! Forró szele
újjászült ósdi földteke!
Száguldó szél! Lépte nyomán
életre kelt népem, hazám!

Bizony, Október viharától
hímes most a magyar mező:

Pióker elvtárs vig szemében
eszme lángol, világverő!
Október győztes viharától
új hősök nőnek — egykor «tunya tájon»,
— százezerszám újfajta ember!

Ma verhetetlen már e nép!
Vad erdőség, mocsár helyébe
városok nőnek — nő a fény!
Sztálinváros egy égigérő,
testetlítő hőskötemény!
Nézd az öntök biztos mosolyát,
— az «építő» név micsoda rang ma!
Kőművesek dalához simul
traktoros-lányok pacsirtahangja..

— Lackóm! Ücsém! Május szép ünnepén,
helyettem is szőrv virágot
a Szmolnij-menti útkövekre:
Atyánk, mindenünk — Sztálin járt ott
a petrográdi felkelést vezetve...

Ó, hiszem, egyszer ott járok én is
(hisz ezt kimondhatatlan áhitom!)
ezerszer hálás, boldog szívvel
a Néva-parti grániton...

DÉR ENDRE

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

DANICSKA ISTVÁN

III. éves földrajz-földtan szakos
hallgató, a földrajzi DISZ alap-
szervezet titkára. Évfolyamának
szakmailag és politikailag is egyik
legfejlettebb tagja. Lankadatlan
szorgalommal és kitűnően végzi a
reábizott munkákat. Tanulmányi
eredménye kitűnő. A vizsgaidő-
szakban sokat segített gyengébb
évfolyamtársainak.

Jó munkájáért az egész évfolyam
szeretk és becsüli; társai tanulmányi problémáikkal bizalom-
mal keresik fel mindig. — Mint
DISZ-titkár alapszervezetének
munkáját lelkiismeretesen és nagy
odaadással végzi. Elvtársai mind
politikailag, mind szakmailag méltán
tekintik példaképnek, olyan
embernek, aki nemcsak önmaga
képzését tartja fontosnak, hanem
társai lelkiismeretes segítségét is.

MERCZ JÓZSEF

I. év. orvostanhallgató. Félévi viz-
gáit kitűnő eredménnyel végezte.
Szorgalmával, példás magatartásá-
val az évfolyam egyik legkiválóbb
tagja. A DISZ-szervezetben, mint
politikai körvezető dolgozik.

IVÁNYOSI SZABÓ TIBOR

a Bölcsészettudományi Kar II. éves
történelem szakos, munkásszarma-
zású hallgatója. A kecskeméti ál-
talanos gimnáziumban érettségi-
zett, jeles eredménnyel. Az elmúlt
félévben is kiváló tanulmányi ered-
ményt ért el. Mozgalmi munkáját
komolyság és lelkiismeretesség je-
lemzi. Mint állami csoportvezető,
s mint DISZ vezetőségi tag, egy-
formán szeretettel és lelkesedéssel
látta el munkakörét.

NÓTHEISZ ÉVA

I. éves joghallgató. A szakérettsé-
gis tanfolyamról jött a Jogi Karra.
Az eltelt félév alatt szorgalmasan
tanult, nem késett és nem hiány-
zott az előadásokról, munkája fo-
lyamatos volt. Az egyéb megbíza-
tásokat is összhangba tudta hozni
tanulmányi munkájával. Évfolyam-
társai előtt példát mutatott a tanul-
lás és a fegyelem terén is egy-
aránt Most a félévi vizsgák alkalmá-
val minden tantárgyból jelesen
vizsgázott.

A Pedagógiai Főiskola az alsófokú oktatás megjavításáért

„Oktatásunkban a legnagyobb erő-
feszítéseket és anyagi áldozatokat
az általános iskolák fejlesztésére
kell fordítani, ... nemcsak új kül-
sőt, hanem új tartalmat is kell ad-
ni: igaz népi hazafias szellemet” —
mondotta Nagy Imre elvtárs leg-
utóbbi országgyűlési beszédében.

Kultúrpolitikánk ilyen irányú
célküldései az eddigiekénél nagyobb
feladatokat rónak a pedagógiai
főiskolákra. A pedagógiai főiskolák
célja ugyanis: szakmailag jó és po-
litikailag fejlett tanárok képzése
az általános iskolák számára. A
hallgatók gyakorlati képzésénél ed-
dig kisebb-nagyobb hiányosságok
mutakoztak. Ilyen volt például,
hogy a gyakorlati tanításokon ki-
vül a hallgatók

nem találkoztak az általános iskola tanulóival,

így nem ismerhették meg azok
problémáit, az általános iskola ad-
minisztrációs ügyeit, stb. Mikor ki-
kerültek, tájékozatlanságot árultak
el az iskolai ügyekben. Különö-
sen érvényes volt ez azokra, akik
nem tanítóképzőből jöttek a főis-
kolára. Ezért is félték sokan jö-
vendő pályájuktól.

Ezeknek a hiányosságoknak a
megszüntetését szolgálja az elmúlt
félévben bevezetett metodikus-
rendszer. Ennek feladata a hallga-
tók gyakorlati képzését irányítani
és bevezetni őket az általános is-
kola életébe, mely rövid idő múlva

munkahelyük lesz. A metodikus-
hálózat eredménye máris megmu-
tatkozik. Sok hallgatóban ezeken
az órákon erősödött meg a hivatás-
tudat. „Azt hiszem, hogy a didak-
tikai és a hospitálási órákon szeret-
tem meg teljes mértékben a neve-
lői pályát” — mondotta egyik hall-
gatónk.

De nemcsak ez segíti a hallgatókat
jövendő hivatásukra való jó felké-
szülésben, hanem az is, hogy a
gyakorlati tanítások száma 5-6
órától 10-12 órára emelkedett.

A Főiskola az órarendek lehető
legjobb összeállításával is segíti a
hallgatókat, hogy több szabad dél-
utánjuk legyen. Az ilyen szabad
időt használják fel hallgatóink ar-
ra, hogy résztvevnek az általános
iskola órarenden kívüli foglalkozá-
sain: az úttörő rajgyűléseken, szü-
lők iskoláján és a szakkörökön.
Egyes kiváló hallgatók önként vál-
lakoztak ifjúvezetőnek az úttörő
rajok élére. A hallgatók tehát már-
ris megismerik az általános iskola
belső életét s mivel mindkét gyako-
ráló iskolánkban magasszintű ok-
tató-nevelő munka,

értékes megfigyeléseket gyűjthetnek,

melyeket hasznosítani tudnak majd
elkövetkezendő munkájukban.

Gyakorló iskolánk tanárai két-
hetenként bemutató tanításokat
tartanak, melyeken a két gyakorló
iskola nevelői, a szaktanszék

képviselői vesznek részt. A tanítá-
sokat mindig a tapasztalatok meg-
beszélése követi. Ezzel is állandóan
növelik pedagógiai gyakorlatuk
szintjét, ami a hallgatók fejlő-
dése szempontjából is nagy je-
lentőségű. Ezek a tanítások a Ne-
veléstudományi Tanszék irányítá-
sával folynak.

Főiskolánk nemcsak hallgatóink
gyakorlati képzésének fokozásával,
az általános iskola belső életének a
megismerésével, hanem egyes ál-
talanos iskoláknak kísérleti eszkö-
zökkel való ellátásával is nagy se-
gítségnyújt az alsófokú oktatás
megjavítására. Hallgatóink műhely-
gyakorlatokon vesznek részt, itt
megtanulják a legszükségesebb,
aránylag kevés anyagot igénylő ki-
sérleti eszközök elkészítését. Az
elkészített darabokat azután egy-
egy olyan általános iskola kapja,
ahol még nincs kísérleti eszköz,
vagy kevés áll a tanárok rendel-
kezésére. Ezeknek az eszközöknek
a száma évenként 300-350 darabra
tehető. Így segítjük elő azt, hogy
általános iskoláinkban is be lehes-
sen mutatni a legszükségesebb ki-
sérleteket, összekapcsolva az el-
méleti tanítást a gyakorlattal.

Főiskolánkon szakmailag és po-
litikailag fejlett, a gyakorlatot is
jól ismerő általános iskolai taná-
rok képzésével igyekszünk megja-
vítani az alsófokú oktatás színvo-
nalt s ezzel hozzájárulunk a kor-
mányprogram megvalósításához.

Hajdu Ferenc

Szociális kérdések egyetemünkön

Sokszor találkozunk úgy az egye-
temen a fiatalokkal, hogy hevesen
kifejezésre juttatják érzelmeiket,
egy jól sikerült vizsga, szeminarium
vagy bármilyen közös megmozdu-
lás után. Sok évfolyamon és DISZ-
csoportban még el sem múlt a
vizsgák és a jól töltött szünet utáni
öröm, amikor megjött a hír: a kor-
mányprogram alapján rendezik az
ösztöndíjakat és egyetemi juttatá-
sokat.

Azok a hallgatók, akik ma az egyetemen vannak,

többségükben tudják, hogy első
évtől kezdve kormányzatunk
milyen nagy anyagi segítséget
nyújt szakmai és kulturális to-
vábbképzésünkhöz. Most a kor-
mányprogram egyetemi megvaló-
sítását mutatja az a tény is, hogy
az előző évekhez viszonyítva a
felemelt ösztöndíjakkal és egyéb
szociális juttatásokkal együtt lé-
nyegesen nagyobb összeget kapunk
anyagi és kulturális igényeink ki-
elégítésére. Az ösztöndíjak általán-
ban 28 százalékkal emelkedtek,
azonban az egyes kategóriákon be-
lül az emelkedés aránya az alacsony-
nyabb ösztöndíjak javára tolódik
el. Ennek az emelkedett összegnek
a része az az egymillió forint, melyet
hallgatóink szociális segélyként
kaptak a múlt év végén. Benne van
a menza-pótlék, az alacsonyabb
diáktólthon díjak és a kintlakó hall-
gatók lakbér pótléka is. Nagy je-
lentősége van az új prémium rend-
szernek, amennyiben havi 90, illet-
ve 60 forinttal serkenti a jó ered-
mény elérésére hallgatóinkat.

Az új ösztöndíjrendszer lehető-
séget ad életszínvonalunk, tanulmá-
nyi eredményünk fokozottabb eme-
lésére, kulturális igényeink kielé-
gítésére. Ezt meglátva, özmme

vette hallgatóságunk a pártnak és
kormányának önzetlen segítségét.
Pedig állami és DISZ-szervezetek az
összegszerű elosztáson és kihirdete-
sén kívül még igen keveset tettek
az új gazdasági politikának egyete-
mi megvalósulása érdekében.

DISZ-szervezeteink agitációs munkája

nem mindig a leglényegesebb pro-
blémákat tisztázza a hallgatók
előtt, ennek köszönhető, hogy hall-
gatóink egy része az új nagyará-
nyú támogatást a legtermészetesebb
dolognak fogja fel. Pedig hát nem
várhatjuk, hogy az agitációs munká-
nkat is felsőbb szervek — mond-
ják — egy minisztériumi rendelet
intézte el. Tapasztalható az új kor-
mányprogram óta egy jó adag
kényelmisség, melyet néha szájtá-
tiságnak is nevezhetünk. Talán
jobbban kellene hangsúlyozni a jö-
vőben, hogy a megadott lehetősé-
gek mellett, a helyi feladatokat
nekünk kell megoldanunk. Kétségtel-
en, hogy hallgatóink látóköre
szélesedett az utóbbi időben, de
egyetlen DISZ funkcionárius sem
várhatja önbetét kézzel, hogy minden
hallgató spontán fogja felhaszná-
lni kedvezőbb körülményeit a
jobb tanulmányi eredmény meg-
szerzésére. Kétségtelen az is, hogy
ez az év sok eredményt hozott a
diákok életvezetésében. Lakásviszo-
nyvaiban de van ezekben egy jó
adag küldetés is. Máltán várhat-
nánk a leosztás minőségében és a
diáktársak otthonosságában is ha-
sonló változást.

A lehetőségek a kezünkben van-
nak, csak még sokunknak meg kell
érteni, hogy miként kell velük él-
nünk, kinek-kinek a maga poszt-
ján.

Virágh Szabolcs
V. éves orvostanhallgató

A Zeneművészeti Szakiskola vizsgáiról

A Zeneművészeti Szakiskolában
végetérték a kollokviumok és a
beszámolók. A vizsgára tanárok és
növevények egyaránt nagy igyeke-
zettel készültek. Az igyekezet és a
lelkiismeretes munka gyümölcse-
ként olyan szép eredmények szü-
lettek, amelyekre méltán büszke az
egész iskola. Ezek nem csupán az
egyéni munkának köszönhetőek.
Hallgatóink tanulókörökön és tanu-
lopárokból beszéltek meg a ne-
hezebb kérdéseket. Ha nem tud-
tak megfelelő választ adni egy kér-
désre, úgy elmentek az illető szak-
tanárhoz, aki nagy lelkiismeretes-
séggel és szeretettel magyarázta
meg a homályos problémákat.

Igy született meg azután olyan
eredmény, mint a Zeneszerzés-elő-
készítő I. évfolyam zeneirodalom-
ismeret kollokviumán, ahol kilenc
hallgató — maga az egész osztály
— vizsgázott jelesen; így a zene-
irodalom-ismeret osztályátalaga 5.
Igen szép eredményt ért el a
Szaktanárképző II. évfolyam marx-
izmusból, 4,6 átlaggal és pedagó-
giából szintén 4,6 átlaggal.
Elismerésre méltóan dolgozott a
félév során Nagyiván Márta hall-
gatónk, aki intézetünkben két fő-
tanszakos — zeneszerzés-előkészítő
és klarinét — és mind a két tan-
szakon valamennyi osztályzata je-
les. (5) A Zeneművészeti Szak-
iskolában szintén jeles rendű.

Hallgatóink a kollokviumok után
láthatták és megértették, hogy
csak folyamatos tanulással lehet
ilyen eredményeket elérni. Azok a
hallgatók, akik gyengébb ered-
ményt értek el, ígéretet tettek ar-
ra, hogy pótolják lemaradásukat
és év végére javítani fognak ered-
ményeiken szorgalmasabb tanulá-
sal és a szaktanári segítség állandó
igénybevételével.

Uj. Papp Sándor
DISZ-titkár

Február 18

Felszabadulásunk óta immár ha-
tadszor érkezünk el ehhez a neve-
zetes dátumhoz, a magyar-szovjet
barátsági, együttműködési és köl-
csönös segélynyújtási egyezmény
alírásának évfordulójához. Orszá-
gunk minden dolgozója előtt vilá-
gos, mit jelentett és mit jelent szá-
munkra ez az egyezmény nemze-
ti szabadsága és függetlensége,
békés építőmunkája, addig gúszba-
kötött és a fejlődés lehetőségeitől
megfosztott népünk jövője
szempontjából. Mégis azt kell mon-
danunk, ez az egyezmény jelentő-
ségében túlnő a diplomáciai aktu-
sok keretein, hiszen nemcsak pro-
gramot adott a jövőre, hanem
élettel teli valóságot öntött formá-
ba: írásban pecsételte meg azt a
tényt, amelyet vérrel pecsételt meg
kilenc évvel ezelőtt a szovjet nép,
amikor nehéz harcokban elhozta
nekünk a szabadságot. Ez volt a
magyar-szovjet barátság első és leg-
fényesebb történelmi dokumentu-
ma.

Azóta a szabad és boldog jövőért
dolgozó népünk lépten nyomon
érezte, hogy új világot teremtő
munkájában nincs egyedül. Mellet-
te áll és bátorító, segítő kezét
nyújtja egy nagy nemzet, egy nagy
ország, a szocializmus országa.
Egyetlen dolgozónk sem felejtí el
ezt soha, egy pillanatra sem. A
Szovjetunió barátsága nemzeti éle-
tünk szerves alkotórésze lett, amely
kitűrhetetlenül él bennünk,
amelyhez hozzászoktunk, mint
ahogy hozzászokik az ember test-
véreinek segítő, oltalmazó szerete-
téhez. Szocializmust építő mun-
kánk minden hétköznapi újabb el-
szakíthatatlan szál, mely napról
napra, évről évre szorosabban fűzi
népünket a szovjet néphez. A kö-
zös célért folyó munka, a közös
eszmékért vívott harc évről évre
megbontatlanabb egységbe ko-
vácsolja a két népet s évről évre
újabb, mélyebb tartalommal tölti

meg ennek az egységnek hagyó-
mányossá vált ünnepi jelképét, a
magyar-szovjet barátsági hónapot.

A barátsági hónap idején az
üzemi munkástól a dolgozó pa-
rasztig, az iskolágyermektől a tu-
dósig mindenki még melegebb sze-
retettel fordul a Szovjetunió felé.
S ez a szeretet nem egyoldalú meg-
nyilvánulás a részünkről, hiszen a
magyar-szovjet barátsági hónapját a
Szovjetunió is megünnepli, ünnep-
seinkben a Szovjetunió küldöttei
is résztvevnek, a szovjet tudomány
és kultúra képviselői elhozzák ne-
künk a szovjet emberek üdvözle-
tét. Az egyetem és a főiskola if-
júsága és dolgozói nem egyszer ta-
pasztalták már ezt az érdeklődést,
amellyel a Szovjetunió tudósai kí-
sérlik a munkájukat. Kiváló bioló-
gusok, irodalomtörténészek, nyel-
vészek látogattak el hozzánk az el-
múlt évek során, hogy megismer-
kedjenek az új szocialista értelmi-
séget nevelő egyetemmel s hogy tu-
dásuk, tapasztalataik legjavának át-
adásával segítsék elő ezt a munkát.
Magyar fiatalok százait és ezreit
hívták meg a szovjet egyetemekre,
hogy tanulmányaikat ott folytassák
tovább s hazatérve elhozzák Ma-
gyarországra a szovjet tudomány
gyümölcseit. A szegedi egyetemnek
is nem egy kiváló volt hallgatója
tanul a Szovjetunióban, sőt az ok-
tatószemélyzet között is vannak
már olyanok, akik tanulmányaikat
a szovjet egyetemeken végezték.
Nemrégiben pedig két új profesz-
sorát ünnepelte az egyetem böl-
csészeti kara: Borssevszkiij elvtá-
rsat és Martjanova elvtársnőt,
akik azért jöttek, hogy tevékenen,
oktató-nevelő munkájukkal járul-
janak hozzá a szocializmus építésé-
nek fiatal parancsnoki gárdája, az
új magyar értelmiség kinevelésé-
hez.

Halász Eibéné